

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200027
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3013200027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Y. G., bytom V. XXX, zastúpeného JUDr. Igorom Horanským, advokátom so sídlom Trebatice 187, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, Jilemnického 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ-TN-KDI-P-131/2012 zo dňa 15. novembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/11/2013-67 zo dňa 29. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/11/2013-67 zo dňa 29. januára 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-131/2012 zo dňa 15. novembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu 70 € na náhradu trov prvostupňového konania.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu 70 € na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom, Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORPZ-NM-OPDP7-349/2012 zo dňa 14. septembra 2011 (správne malo byť 2012) bolo vozidlo žalobcu továrenskej značky BMW M6, EČ K. na základe návrhu Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, odboru kriminálnej polície Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. júla 2012 vyradené natrvalo z evidencie podľa § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZCP“). Dôvodom bol neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, pričom bolo zistené pôvodné VIN číslo: C. na rozdiel od čísla prítomného vo vozidle pri jeho

skúmaní: C..

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č.p. KRPZ-TN-KDI-P-131/2012 zo dňa 15. novembra 2012 zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Rozhodol tak s odôvodnením, že zmenou VIN čísla vozidla došlo k splneniu zákonných podmienok pre jeho vyradenie z evidencie natrvalo, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Trenčíne na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutie žalovaného a nezistiac pochybenie žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že z citovaného ustanovenia § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. je zrejmé, že vozidlo, ktoré má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, musí byť bez ďalšieho vyradené z evidencie. Zákon žiadnu výnimku v tomto smere neustanovuje, nie je ňou ani okolnosť, že by sa podarilo vozidlo identifikovať, či už podľa skrytých identifikátorov alebo na základe metalurgickej skúšky. Na vyradenie vozidla z evidencie postačuje zistenie, že vozidlo má neoprávnene pozmenený identifikátor, nemusí byť už splnená žiadna iná podmienka. O vyradení vozidla z evidencie rozhoduje príslušný správny orgán, pričom v správnom konaní tohto druhu sa uplatňuje zásada oficiality, čo znamená, že konanie sa nezačína na návrh účastníka, ale z podnetu správneho orgánu (§ 18 ods. 1 Správneho poriadku). Je to zrejmé z toho, že správne konanie sa môže začať v zmysle § 18 ods. 1 Správneho poriadku buď 1. na návrh účastníka, alebo 2. z podnetu správneho orgánu (iná možnosť začatia správneho konania neexistuje, pričom z cit. § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 je zrejmé, že zákonodarca nepriznal vlastníčkovi a držiteľovi vozidla, ktorého sa vyradenie týka, právo na podanie takéhoto návrhu, k čomu by zrejme v praktickom živote ani nedošlo, z čoho potom jasne vyplýva, že uvedené konanie sa nezačína na návrh účastníka, musí sa teda začínať z podnetu správneho orgánu). K začatiu správneho konania na podnet správneho orgánu môže dôjsť na základe rôznych impulzov, predovšetkým poznatkov z vlastnej činnosti správneho orgánu, pričom ďalším zdrojom pre začatie konania sú informácie od iných štátnych orgánov, samosprávnych krajov, alebo obcí a napokon sú ním aj podnety od fyzických osôb, alebo právnických osôb, pričom obsahové ani formálne náležitosti takýchto podnetov nie sú predpísané. Pre úplnosť súd dodáva, že keby v takomto prípade (v prípade neoprávneného pozmenenia identifikátora vozidla) predsa len vlastník takéhoto vozidla podal návrh na vyradenie vozidla (z dôvodu neoprávneného pozmenenia identifikátora vozidla), jeho podanie by sa neposudzovalo ako návrh účastníka, ale ako podnet. V správnych konaniach ovládaných zásadou oficiality platí, že správny orgán je povinný začať konanie ex offio vždy, len čo boli splnené podmienky ustanovené v hmotnoprávných predpisoch. Správnomu orgánu sa neponecháva na úvahu, či konanie začne, alebo nie, čo je odôvodnené ochranou spoločenských záujmov. V prejednávanej veci, keďže ide o správne konanie ex offio, je hmotnoprávnou podmienkou (postačujúcou, t.j. žiadnu ďalšiu podmienku netreba) na začatie konania o vyradení vozidla z evidencie vedomosť príslušného správneho orgánu, že konkrétne vozidlo má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla. Skutočnosť, či sa o neoprávnenom pozmenení identifikátora vozidla dozvedel príslušný správny orgán z vlastnej činnosti, od iného štátneho orgánu, fyzickej alebo právnickej osoby je právne bezvýznamné. Preto je aj právne irelevantné sa zaoberať otázkou (námietskou žalobcu), či návrh Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície v Novom Meste nad Váhom na vyradenie vozidla má všetky zákonné náležitosti, a či bol podaný v súlade so zákonom. Jednoducho povedané, správny orgán I. stupňa sa „dozvedel“, že predmetné vozidlo značky BMW M6, EČ K., VIN: C. má neoprávnené pozmenený identifikátor, musel teda začať ex offio konať a vo veci vydať rozhodnutie. Keďže ide o konanie ex offio, nemohol správny orgán I. stupňa vo veci rozhodnúť tak, že by návrh zamietol, ako sa nesprávne domnieva žalobca. V konaní, ktoré je ovládané zásadou oficiality nie je možné návrh zamietiť, nakoľko konanie sa nezačína na návrh (návrh v takomto konaní sa posudzuje ako podnet), je však možné konanie zastaviť v zmysle § 30 ods. 1 písm. h/ Správneho poriadku, a to len v prípade ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu, čo v súdnej veci nemožno použiť, nakoľko dôvod, pre ktorý správny orgán I. stupňa začal konať (neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla), stále trvá. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že správny orgán I. stupňa ako i žalovaný sa dôsledne riadili vyššie cit. ustanoveniami zákona a Krajský súd v Trenčíne považuje ich rozhodnutia za rozhodnutia vydané v

súlade so zákonom.

Krajský súd len pre úplnosť dodal, že na prvý pohľad nesúladi ustanovenia § 21 ods. 2 veta posledná zákona č. 171/1993 Z.z. s ustanovením § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. (v spojkke „a“, „alebo“ („vozidlo, ktoré má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov“ oproti zneniu „ak má vozidlo neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, alebo vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov“) je spôsobený tým, že zákon č. 171/1993 Z.z. nereagoval na zmenu, ktorá sa udiala nahradením zákona č. 315/1996 Z.z. zákonom č. 8/2009 Z.z. (pôvodný zákon č. 315/1996 Z.z. vo svojom § 91 obsahoval „ak má vozidlo neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov“).

Žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdil, že správna žaloba nebola podaná včas. Z obsahu administratívneho spisu (z doručenky) je nesporné, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 21. novembra 2012. Žalobca zaslal správnu žalobu tunajšiemu Krajskému súdu v Trenčíne mailom (elektronickými prostriedkami) dňa 21. januára 2013 a túto doplnil písomne dňa 24. januára 2013, t.j. v lehote 3 dní, tak ako to ustanovuje § 42 ods. 1 veta druhá O.s.p. V danom prípade, keďže preskúmané rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 21. novembra 2013 (správne malo byť 2012), posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby bol deň 21. januára 2013, ktorý deň pripadol na pondelok a uvedeného dňa nebol sviatok. Mailom zaslaná správna žaloba zo dňa 21. januára 2013 bola v zákonnej trojdňovej lehote riadne doplnená žalobou v písomnej forme, je teda potrebné vychádzať z toho, že žalobca podal žalobu na súd dňa 21. januára 2013, v zákonom stanovenej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p. Námitka žalovaného v tomto smere teda nebola dôvodná.

Pre úplnosť tunajší súd aspoň okrajovo uvádza, že uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 20. augusta 2012, sp.zn. XV/2 Pz 85/12-7 (na ktoré rozhodnutie poukazoval žalobca vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu I. stupňa, a ktoré rozhodnutie je taktiež prílohou správnej žaloby) žiadnym spôsobom nesúvisí so súdenou vecou. Predmetným uznesením Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa riešila otázka zákonnosti vydania predmetného motorového vozidla továrenskej značky BMW M6, EČ K. spoločnosti Kooperativa, a.s., ktorá nesúvisí s posúdením, či predmetné motorové vozidlo továrenskej značky BMW M6, EČ K. bolo v súlade alebo v rozpore so zákonom vyradené z evidencie vozidiel.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že konajúci súd sa nedostatočne oboznámil so všetkými skutočnosťami uvedenými a nachádzajúcimi sa v spise, vec nesprávne právne posúdil, nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, inak by nemohol dospieť k hore uvedeným konštatovaniam, ktorých dôsledkom bolo vydanie nezákonného rozhodnutia. Toto tvrdenie potvrdzuje fakt, že nedostatky a nezákonnosť konania správneho orgánu, teda porušenie ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z., či ustanovenia § 121 ods. 1 ZCP žalobca poukázal už v predchádzajúcich podaniach, a to vo vyjadrení k začatiu konania o vyradení vozidla zo dňa 30. augusta 2012, v odvolaní proti rozhodnutiu ORZP-NM-OPDP7-349/2011 zo dňa 9. októbra 2012 a v žalobe proti KRPZ-TN-KDI-P-131/2012 zo dňa 15. novembra 2012.

Ďalej žalobca uviedol, že z odôvodnenia rozsudku, a teda dôvodov, na základe ktorých konajúci súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že podľa jeho názoru vo veci vyradenia predmetného motorového vozidla mohol správny orgán konanie začať ex offio, pričom postačujúcou hmotnoprávnou podmienkou (a žiadnu ďalšiu podmienku netreba na začatie konania o vyradení vozidla z evidencie), je vedomosť príslušného správneho orgánu, že konkrétne vozidlo má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla a že skutočnosť, či sa o neoprávnenom pozmenení identifikátora vozidla dozvedel príslušný správny orgán z vlastnej činnosti, od iného štátneho orgánu, fyzickej alebo právnickej osoby je nepodstatné a správny organy v tomto prípade (teda tak

prvostupňový ako aj odvolací) tak aj konali. Uvedené právne posúdenie zo strany KS Trenčín podľa názoru žalobcu neobstojí a to z viacerých dôvodov:

Samotný zákon č. 8/2009 Z.z. vyradovanie vozidiel z evidencie upravuje v ustanoveniach § 120 a § 121, pričom v rámci týchto ustanovení sú uvedené viaceré zákonné dôvody a spôsoby (pri splnení podmienok v nich uvedených) vyradenia motorových vozidiel; jedným zo spôsobov zákonného vyradenia motorového vozidla za splnenia podmienok v ňom uvedených je aj ustanovenie § 121 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.. Týmto ustanovením nie je stanovené akékoľvek vyradenie motorového vozidla z evidencie, ani vyradenie na podnet iného, ktoréhokoľvek orgánu štátnej správy alebo fyzickej a právnickej osoby, ale iba postupom podľa (na základe odvolávky 67) § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z., pričom v tomto prípade ide o zákon *lex specialis* voči zákonu č. 8/2009 Z.z. a zákonu o správnom konaní č. 71/1967 Zb. V uvedenom prípade teda mohlo prísť k vyradeniu predmetného motorového vozidla iba spôsobom a za podmienok stanovených v § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z., teda že vzhľadom na skutočnosť, že zaistená vec súvisí s trestným činom a má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo bolo zaistené podľa zákona č. 171/1993 Z.z. a následne bolo v tomto konaní (vo vzťahu k motorovému vozidlu) postupované podľa § 89 a nasl. Trestného poriadku je teda zrejmé, že uvedené ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. sa vzťahuje na uvedený prípad a policajt, ktorý vec, predmetné motorové vozidlo zaistil (následne ho odovzdal vyšetrovateľovi) mal, ak by boli splnené aj obidve podmienky - vzhľadom na skutočnosť že spojka „a“ je priradováca, preto sa pre vyradenie vyžaduje splnenie oboch podmienok, zároveň teda podmienky, že ide o vozidlo, ktoré má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla a súčasne vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracovať návrh na vyradenie predmetného motorového vozidla z evidencie, čo sa v napadnutom postupe správnych orgánov nestalo. Neobstojí tu teda tvrdenie krajského súdu, že prvostupňový správny orgán mohol začať konať a konať z vlastného podnetu, ako to napokon vyplýva zo samotného rozhodnutia ORZP-NM-OPDP7-349/2011 zo dňa 14. septembra 2011 (posledný odsek), že OZ PZ Nové Mesto nad Váhom, Okresný dopravný inšpektorát posúdil výsledky ... atď., ako aj z listu zo dňa 14. augusta 2012 toho istého správneho orgánu o začatí správneho konania o vyradení vozidla - upovedomenie, výzva. Napokon ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku KS Trenčín, takto nesprávne právne vec posúdil aj Krajský súd v Trenčíne, i keď neuvádza, na základe akých ustanovení a akého zákona dospel k právnym záverom ním uvedených.

Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že Krajský súd v Trenčíne sa v rámci vykonaného dokazovania a ani v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia nezaoberal a napokon ani neodstránil rozpory v tom, keď na jednej strane (ako uvádza) dňa 14. augusta 2012 bol OZ PZ, Okresný dopravný inšpektorát v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. podaný návrh zo strany OZ PZ, odbor kriminálnej polície, (pričom rozhodnutie o vyradení bolo vydané dňa 14. septembra 2011), ale ako vyplýva z jeho odôvodnenia rozsudku, ale aj z rozhodnutia ORZP-NM-OPDP7-349/2011 zo dňa 14. septembra 2011, ale aj iných už hore uvedených dokladov, takýto návrh podaný nebol a Krajský súd v Trenčíne vlastne svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby zdôvodňuje skutočnosťou, že napadnuté rozhodnutia tak I. stupňového a aj II. stupňového správneho orgánu sú zákonné a logické, pretože v tomto prípade mohli konať aj bez návrhu, ktorý predpokladá ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z.

V kontexte hore uvedených skutočností neobstojí ani tvrdenie súdu uvedené na str. 5 druhý odsek napadnutého rozhodnutia, kde KS Trenčín vykladá a porovnáva ustanovenie § 21 ods. 2 posledná veta (avšak iba časť tejto vety bez časti, že : spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie), s ustanovením § 121 ods. 1 ZCP a konštatuje, že na prvý pohľad je medzi nimi nesúlad, ale že zákon č. 171/1993 Z.z. len nereagoval na zmenu, ktorá sa udiala nahradením zákona č. 315/1996 Z.z. zákonom č. 8/2009 Z.z., pretože na takýto výklad nemá KS Trenčín zákonnú oporu (nepatrí to do jeho kompetencie) a navyše spôsob, akým tieto ustanovenia vyložil a porovnal skôr evokujú k tomu, aby si KS Trenčín našiel akú takú oporu v záveroch, ku ktorým dospel.

V súvislosti s napadnutým rozhodnutím treba poukázať na skutočnosť, že postupom súdu bola navyše

odňatá účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Krajský súd v Trenčíne síce nariadil vo veci pojednávanie na deň 29. januára 2014 o 9.00 hod., avšak neúčast' na uvedenom pojednávaní kvôli práceneschopnosti právneho zástupcu tento listom zo dňa 23. januára 2014 vopred ospravedlnil, pričom ospravedlnil aj neúčast' žalobcu a požiadal o odročenie pojednávania na iný termín. Napriek tejto skutočnosti však krajský súd vo veci konal a aj rozhodol, a to bez účasti a možnosti vyjadriť sa k veci zo strany žalobu, resp. právneho zástupcu, čím mu odňal zákonné právo konania súdu v jeho prítomnosti zaručené účastníkovi konania čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR, čl. 38 ods. 2 prvá veta Listiny základných práv a slobôd. V podobnom kontexte poukázal na porušenie uvedeného práva na spravodlivý súdny proces pre citované rozpory v napadnutom rozsudku, ktoré spôsobujú jeho nepreskúmateľnosť.

Žalobca opätovne poukázal na „Uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky XV/2 Pz 85/12-7 zo dňa 20. augusta 2012 o porušení zákona, ktoré na rozdiel od názoru Krajského súdu v Trenčíne pokladá za priamo súvisiace s uvedenou vecou a poukazujúce na nezákonnosť konania, tak zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj správnych orgánov.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie alebo zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie, dokazovanie a rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nakoľko žalobca vo svojom odvolaní k meritu veci uvádza len skutočnosti, ktoré už uviedol v žalobe, pridržiava sa svojho vyjadrenia k nej. Má za to, že v predmetnej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a vo veci konajúce orgány postupovali v súlade so zákonom. Navrhol preto rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bolo z evidencie vyradené osobné motorové vozidlo postupom podľa § 121 ods. 1 ZCP s odkazom na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

Podľa § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o

priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo s priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Zaistenú vec, po ktorej pátra polícia iného štátu, odovzdá policajt polícii iného štátu. Ak si príslušný orgán činný v trestnom konaní, orgán príslušný na prejednanie priestupku alebo polícia iného štátu zaistenú vec neprevezme, postupuje sa podľa odsekov 3 až 12. Ak je zaistenou vecou vozidlo, ktoré má neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla, a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia (na vyradenie vozidla z evidencie) je teda návrh policajta na vyradenie vozidla z evidencie. Bez takého návrhu niet dôvodu viesť také konanie a rozhodnúť.

Podľa § 121 ods. 1 ZCP orgán Policajného zboru, ktorý vozidlo eviduje, rozhodne o vyradení vozidla z evidencie aj na návrh príslušného orgánu, 67) ak má vozidlo neoprávnene pozmenený identifikátor vozidla alebo vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov. (poznámka pod č. 67/ poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov).

Odvolací súd s z týchto dôvodov nemohol stotožniť s názorom krajského súdu, že konanie o vyradenie z evidencie bolo možné začať aj bez návrhu - ex offio. Zo zákona o cestnej premávke jednoznačne vyplýva, že konanie o vyradenie vozidla možno začať postupom podľa § 120 ods. 1 alebo podľa § 121 ods. 1 až 3 ZCP. Iba v konaní podľa § 121 ods. 2 a 3 ZCP je možné tvrdiť, že konanie začína ex offio - z titulu predchádzajúceho konania a rozhodnutia o trvalom vyradení vozidla z cestnej premávky alebo ak je v evidencii vozidiel vozidlo, ktoré nebolo schválené na prevádzku v cestnej premávke alebo schválenie na prevádzku v cestnej premávke bolo neplatné alebo bolo zrušené alebo ak príslušný orgán v rozhodnutí určil, že staré vozidlo je opadom.

Z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu je zrejmé, že rozhodol na základe návrhu Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, Odboru kriminálnej polície zo dňa 24. júla 2012 na vyradenie motorového vozidla z evidencie preto, že vozidlo bolo predmetom trestného činu legalizácie príjmov z trestnej činnosti a bol na ňom podľa znaleckého posudku pozmenený identifikátor vozidla.

Odvolací súd teda v tejto otázke prisvedčil žalobcovi, keď tvrdil, že konanie podľa § 121 ods. 1 ZCP nemožno začať bez návrhu, ale len na návrh konkrétneho orgánu policajného zboru. Zároveň však poukazuje na to, že v tomto konaní podlieha súdnemu prieskumu rozhodnutie o vyradení vozidla z evidencie, a nie dodržanie zákonnosti postupu policajta, ktorý predkladal návrh na vyradenie vozidla z evidencie. Tento postup je možné preskúmať alebo prešetriť v trestnom konaní a za správnosť a zákonnosť takého postupu zodpovedá dozorujúci prokurátor. Tak ako žalovanému, ani súdom oboch stupňov neprislúchalo preskúmať návrh kriminálnej polície, na základe ktorého sa začalo správne konanie, a to ani z hľadiska obsahu, ani z hľadiska procesného postupu pred jeho vydaním.

Podstatné preto je, či taký návrh podaný bol a či postup správneho orgánu po jeho podaní a začatí správneho konania o vyradení vozidla z evidencie bol v súlade so zákonom.

Zo samotného rozhodnutia je zrejmé, že Okresný dopravný inšpektorát v Novom Meste nad Váhom konal podľa správneho poriadku s poukazaním na ustanovenie § 121 ods. 1 ZCP na základe návrhu Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, odboru kriminálnej polície zo dňa 24. júla 2012 na vyradenie z evidencie vozidla továrenskej značky BMW M6, EČ K. s uvedením, že jeho vlastníkom a držiteľom je Y. G., narodený XX. U. XXXX, bytom V., podľa § 121 ods. 1 zákon č. 8/2009 Z.z. a rozhodol, že vyraduje vozidlo z evidencie vozidiel natrvalo.

Napriek chybe v označení evidenčného čísla, ktoré má byť správne uvedené K. a nie K. a dátumu 14.09.2011, kedy malo byť údajne rozhodnutie vyhotovené (ide o zrejme nesprávnosti, ktoré sa dajú odstrániť opravným rozhodnutím), správny orgán pochybil v podstatnejšej veci týkajúcej sa účastníka správneho konania, ktoré pochybenie sa nedá opravným rozhodnutím odstrániť.

Z administratívneho spisu bolo zistené, že vozidlo továrenskej značky BMW M6, EČ K. bolo 2. apríla 2010 odcudzené v Brne, v Českej republike jeho držiteľovi a vlastníkovi E. S.. Podľa vyjadrenia žalobcu ho mal kúpiť od Marhon s.r.o. Ostrava-Michálkovice v Českej republike 15. januára 2010, čiže takmer tri mesiace pred jeho odcudzením.

V danej veci teda zrejme išlo o právny úkon smerujúci k prevodu práv k odcudzenej veci, ktorým ani predávajúci ani kupujúci nemohli založiť vlastnícky právny vzťah žalobcu k predmetnému vozidlu, pretože ani predávajúci nebol v čase predaja vlastníkom vozidla a teda nemohol previesť na žalobcu viac práv, než sám mal a to sa týka i žalobcu bez ohľadu na to, či pri uzatváraní kúpnej zmluvy bol dobromyseľný alebo nie.

Z tejto právnej úvahy potom vyplýva, že ak žalobca nenadobudol vlastnícke právo k vozidlu, nebol oprávnený ani na jeho držbu a z tohto dôvodu bol vyzvaný, aby vozidlo s kľúčmi a technickým preukazom od vozidla vydal 18. apríla 2011 orgánom činným v trestnom konaní, pretože existovalo dôvodné podozrenie, že vozidlo bolo predmetom trestnej činnosti.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Žalobca bol listom Okresného dopravného inšpektorátu v novom Meste nad Váhom zo dňa 24. augusta 2012 upovedomený podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku o začatí konania o vyradení vozidla z evidencie ako účastník konania.

Odvolací súd je toho názoru, že žalobca od momentu, kedy mu bolo oznámené, že vozidlo bolo odcudzené a dobrovoľne vozidlo vydal (18. apríla 2011) orgánom činným v trestnom konaní, nemohol k vozidlu uplatňovať žiadne práva, pretože žiadne nenadobudol, aj keď o tom dovedty možno nevedel. Jediné právo, ktoré mu v súvislosti s neplatnými právnymi úkonmi smerujúcimi k prevodu vozidla ostalo, bolo právo domáhať sa vrátenia ceny (bezdôvodného obohatenia predávajúceho), ktorú za vozidlo pri fiktívnom predaji vozidla spoločnosti Marhon s.r.o. v Ostrave-Michálkovciach 15. januára 2010 mal zaplatiť.

Správny orgán, ktorý začal na základe návrhu konanie o vyradenie vozidla z evidencie mal zvážiť, či žalobca je vlastníkom alebo držiteľom vozidla, resp. aké sú vlastne jeho práva k vozidlu a po uvážení, v akom právnom vzťahu k vozidlu žalobca je, rozhodnúť, či ho o začatí správneho konania upovedomí a bude s ním ako s účastníkom konať.

Vzhľadom na to, že správny orgán rozhodol o tejto otázke bez akejkoľvek preskúmateľnej správnej úvahy a podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s platným právom a objektívnymi skutočnosťami, označujúc žalobcu v preskúvanom rozhodnutí ako vlastníka a držiteľa vozidla, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že preskúvané rozhodnutie žalovaného ako nezákonné zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V rámci neho bude úlohou správnych orgánov predovšetkým ustáliť, kto má byť vlastne účastníkom konania o vyradení odcudzeného vozidla z evidencie, kto je jeho vlastníkom, držiteľom a koho práva k vozidlu môžu byť v konaní o vyradení vozidla z evidencie dotknuté.

Odvolací súd posúdil i námietku právneho zástupcu žalobcu o vykonaní pojednávania na Krajskom súde v Trenčíne v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu napriek tomu, že sa riadne ospravedlnil a predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p., ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Právny zástupca žalobcu k ospravedlneniu nepripojil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Z týchto dôvodov ospravedlnenie nespĺňalo zákonné náležitosti a krajský súd v zápisnici o pojednávaní zo dňa 29. januára 2014 správne konštatoval, že ospravedlnenie a návrh na odročenie pojednávania nemá náležitosti podľa § 119 ods. 3 O.s.p. a preto na takéto ospravedlnenie neprihliadol a mohol v súlade so zákonom vykonať pojednávanie bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

V.

Trovy konania

Pretože odvolací súd zmenil rozhodnutie krajského súdu, rozhodoval znova aj o trovách konania na súde prvého stupňa (§ 224 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k O.s.p.), pričom úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 70 € z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu. Náhradu trov z titulu právneho zastúpenia nemohol žalobcovi priznať, pretože si ich neuplatnil ani nevyčísľil. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, odvolací súd rovnako priznal žalobcovi ich náhradu vo výške 70 € za súdny poplatok za podané odvolanie, pričom náhradu trov z titulu trov právneho zastúpenia mu nepriznal, pretože si ju síce uplatnil, ale v zákonnej lehote nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.